

FörvR dom 2018-12-17, mål nr 15475-18, avslag
KamR beslut 2019-04-17, mål nr 236-19, ej prövningstillstånd
HFD beslut 2019-07-26, mål nr 3076-19, ej prövningstillstånd

Disciplinärende - auktoriserade revisorn A-son

Revisorsinspektionen ger auktoriserade revisorn A-son en varning.

1 Inledning

Revisorsinspektionen har tagit del av information som har gett myndigheten anledning att öppna detta disciplinärende.

Utredningen rör ett aktiebolag (nedan benämnt bolaget) som bedrev grossistverksamhet i cykel- och sportbranschen. A-son har innehaft revisionsuppdraget sedan år 2011.

Revisorsinspektionen har granskat hans revision för räkenskapsåret 2015. Han avgav sin revisionsberättelse den 16 februari 2016 utan modifiering, upplysning eller anmärkning.

Vid upprättandet av årsredovisningen hade Bokföringsnämndens allmänna råd BFNAR 2008:1 *Årsredovisning i mindre aktiebolag* (K2) tillämpats.

I årsredovisningens förvaltningsberättelse upplystes om att bolaget hade en tvist med en bank avseende bolagets samtliga krediter hos banken och att banken gjorde gällande att krediterna var förfallna till betalning. Vidare upplystes om att styrelsen gjorde bedömningen att banken inte hade haft grund för sin uppsägning samt att bolaget hade motkrav mot banken som översteg dess krav. Det upplystes även om att tvisten var

anhängiggjord vid en tingsrätt. Enligt årsredovisningen uppgick krediterna till ca 15 mnkr.¹

Bolaget försattes i konkurs den 14 april 2016 efter egen ansökan. Enligt konkursförvaltaren hade varulagrets inkurans varit väsentlig sedan år 2015 och ett flertal artiklar i lagret saknade helt eller hade ett mycket begränsat ekonomiskt värde. I konkursbouppteckningen per den 23 maj 2016 värderades varulagret till 1 mnkr.

2 Granskning av varulager

Av A-sons revisionsdokumentation framgår i huvudsak följande.

Bolaget redovisade posten Varulager med 23,7 mnkr (föregående år 29,9 mnkr), vilket motsvarade ca 72 procent av balansomslutningen. Bolaget redovisade en nettoomsättning med 10,3 mnkr (föregående år 39,8 mnkr). Den interna kontrollen bedömdes fungera bra. Det fanns en risk för ”over-ride” eftersom ägaren var mycket auktoritär och det kunde vara tufft att ifrågasätta dennes agerande. Kontrollrisken bedömdes som hög. Fokus skulle ligga på lager och försäljning. Bokföring skedde i ett egentillverkat affärssystem och det fanns risk för inbyggda fel i systemet.²

A-son har sammanfattat betydande risker och noterat att bolaget verkade i en konkurrensutsatt bransch och att omsättningen var vikande vilket utgjorde en affärsrisk för värderingen av varulager. Vidare har han noterat att likviditeten var ansträngd och att banken drog ned på kreditgivningen. Det fanns enligt A-son en risk för att tillgångar och skulder redovisades på ett sådant sätt som skulle vara gynnsamt vid förhandling med banken.

I ett dokument, daterat den 5 februari 2016, har antecknats att posten Varulager hade granskats utifrån risken för övervärdering eftersom särskilda villkor för krediter var kopplade till bl.a. lagervärdet.

---

¹ Långfristiga skulder bestående av checkräkningskredit om 11,3 mnkr och Övriga skulder till kreditinstitut om 3,7 mnkr.

² På ett försättsblad finns noterat att deltagande vid inventering hade skett i anslutning till kontrollinventering och av en rapport framgår att revisorerna hade besökt bolagets centrallager den 17 december 2015. I rapporten från inventeringen noteras sammanfattningsvis att det var lika god ordning som vid tidigare besök, att rutinerna fungerade mycket väl och att kontrollinventeringen inte visade på några avvikelser. Vidare noteras att företagsledaren hade undertecknat ett varulagerintyg per den 16 februari 2016.

Ett pristest av artiklar i varulagret omfattade ett urval av 23 artiklar till ett totalt värde av 2,1 mnkr. Av dokumentationen framgår att det totala lagret omfattade ca 10 000 artikelnummer (2,7 miljoner enheter) med ett lagervärde om 24,4 mnkr (före schablonavdrag för inkurans). Av handskrivna noteringar, daterade den 16 februari 2016, framgår att företagsledaren bedömde att något nedskrivningsbehov inte fanns, utöver mindre belopp under 100 tkr. Vidare har antecknats att schablonavdrag för inkurans om tre procent tillämpades, vilket hade kontrollberäknats och bedömts rimligt.

Av ett dokument som A-son har gett in framgår att han hade beräknat att bolagets lageromsättningshastighet under åren 2012 – 2014 uppgick till ca 0,8 gånger och att lagret under år 2015 omsattes ca 0,3 gånger.

Revisorsinspektionen har förelagt A-son att redogöra för vilka granskningsåtgärder han vidtog för att bedöma varulagrets värde per balansdagen.

A-son har uppgett följande.

Bolaget bedrev grossistförsäljning av cykel- och sportutrustning och ingick i en företagsstruktur där det fanns ”systerkoncerner”, vilka samtliga kontrollerades av företagsledaren. En övervägande del av försäljningen skedde till koncernbolag eller inom företagsgruppen.

År 2015 var ett onormalt verksamhetsår till följd av att verksamheten stannade upp på grund av en tvist om finansiering med banken som följdes av bankens ansökan om att bolaget skulle försättas i konkurs. Trots att konkursansökan avlogs påverkade den bolagets kreditbetyg, vilket gjorde att den normala verksamheten kunde bedrivas i endast begränsad omfattning. Stoppet i verksamheten påverkade dessutom bolagets naturliga högsäsong. Detta inverkar negativt på bl.a. bolagets omsättning och lageromsättningshastighet. Normal verksamhet bedrevs egentligen bara under de två sista månaderna 2015, vilka dessutom utgjorde lågsäsong för bolaget.

Pristestet omfattade 23 stickprov (23 artikelnummer av 9 933). Eftersom urvalet inriktades mot värdemässigt större poster, motsvarade stickproven nio procent av det totala lagervärdet. Motsvarande kontroller hade genomförts föregående år och i andra koncernföretag. Inte i något av stickproven noterades någon avvikelse och han gjorde

därför bedömningen att revisionsteamet hade tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis för att prissättningen var korrekt.

Av medarbetarens promemoria från inventeringen framgick att det rådde mycket god ordning i varulagret och att det fanns väl fungerande rutiner för inventering och prissättning. Detta i kombination med att granskningsåtgärderna inte utvisade några avvikelser hade stor betydelse när det gällde bedömningen av risken för fel rörande existens, inkuransbedömning och värdering av varulager. Detta påverkade även t.ex. frågan om storlek på urval vid granskningen och hans slutsatser om värderingen.

Det hade inte iakttagits någon fysisk inkurans vid revisionsteamets kontrollinventeringar. Företagsledarens bedömning att nedskrivningsbehovet var knappt 100 tkr var förenligt med resultatet av A-sons granskningsinsatser. Företagsledarens resonemang var rimligt och underbyggt. Tidigare uppföljningar av företagsledarens uppskattningar visade att dennes bedömningar var rimliga. I sammanhanget bör också beaktas att det treprocentiga inkuransavdraget om ca 730 tkr täckte in eventuell faktisk inkurans. En generell erfarenhet är att det i ett lager på 10 000 artiklar går att hitta enskilda artiklar där det kan ifrågasättas om det föreligger inkurans eller inte. Enligt hans bedömning hade det dock inte framkommit något som tydde på att det generella inkuransavdraget inte täckte in denna risk. Han såg ingen anledning att utöka revisionsinsatserna, eftersom det inte fanns några tecken på felaktigheter i uppskattningen. För övrigt hade lagervärdet minskat under en följd av år och från år 2012 till år 2015 i praktiken halverats.

När det gäller frågan om omoderna eller trögrörliga artiklar fanns det ett antal faktorer som beaktades. De produkter som företagsgruppen sålde under egna varumärken hade en förväntad livstid på minst tio år. Detta innebär att bolaget måste hålla ett reservdelslager under minst denna tid. För bolagets renommé på marknaden och för att få återkommande kunder – företagsgruppen sålde bl.a. cyklar under ett av Sveriges äldsta varumärken – var det viktigt att eftermarknaden med service och tillgång till reservdelar fungerade. Till detta kom att bolaget även självt köpte in insatsvaror till tillverkningen och använde lagerprodukter vid slutmonteringen av cyklar. Värderingen i bokslutet skedde utifrån antagandet att verksamheten skulle drivas vidare. Det är inte i sig märkligt att ett antal artiklar hade varit oförändrade under året med beaktande av omständigheterna.

Konkursförvaltarens bedömning om väsentlig inkurans m.m. bygger på en argumentation om att stora delar av artiklarna visade på mycket små försäljningsvolymerna under perioden december 2014 till konkursdatum. Denna iakttagelse är korrekt, men hänsyn måste tas till de speciella förhållanden som rådde under året. Man måste se på lager- rörelserna under en längre period för att kunna bedöma rörligheten. Lagret bestod huvudsakligen av cykeldelar som användes som insatsvaror vid tillverkningen av nya cyklar och cykeltillbehör och reservdelar som hade en livslängd på tio år. Den omständigheten att en cykel inte längre fanns på marknaden behöver inte betyda att reservdelar till den är omoderna. Beträffande det förhållandet att konkursboet erhöll endast mindre än en miljon kr vid utförsäljning av lagret kan följande noteras. Såvitt han förstår har försäljningen skett på nätauktion i Sverige där lagret delats upp i mindre partier. Huvuddelen av lagret avsåg varupartier som antingen utgjorde reservdelar till ett specifikt cykelmärke som ingick i andra delar av bolagsstrukturen och/eller delar som används vid montering av nya cyklar. Det fanns knappast några köpare i Sverige till dessa varupartier, bl.a. därför att det inte skedde någon montering av cyklar i Sverige utanför bolagsstrukturen inom det prissegment där bolaget var verksamt. Skulle partierna ha sålts på den internationella marknaden är det inte osannolikt att högre pris skulle ha erhållits, eftersom det sannolikt finns en marknad för partier bland andra tillverkare, t.ex. i Baltikum. Det pris som konkursförvaltaren fick ut medger inga relevanta slutsatser om lagrets värde utifrån antagandet om fortsatt drift i bolaget.

Han reflekterade naturligtvis över om det förelåg en förhöjd revisionsrisk till följd av förhållandena under år 2015. Som framgått ovan fanns det en specifik orsak i form av konkursansökan vilket gjorde att försäljningen sjönk kraftigt under år 2015. Detta förhållande var undanröjt och planering pågick för en återupptagen cykelförsäljning under år 2016. Dessa förhållanden var kända vid revisionstillfället och dessutom fanns det en historik inom koncernen att man hade lyckats sälja även äldre cykelmodeller.

Revisorsinspektionen gör följande bedömning.

I International Standard on Auditing (ISA) 501 *Revisionsbevis – särskilda överväganden för vissa poster* p. 4 anges att om varulagret är väsentligt för de finansiella rapporterna ska revisorn inhämta tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis rörande lagrets existens och skick.

Enligt 4 kap. 9 § årsredovisningslagen (1995:1554) ska omsättningstillgångar som huvudregel tas upp till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet på balansdagen.

När det gäller varulagrets anskaffningsvärde granskade teamet 23 av 9 933 artiklar motsvarande nio procent av lagervärdet utan att finna avvikelser. Avseende nettoförsäljningsvärdet kan Revisorsinspektionen konstatera att A-son godtog att bolaget tillämpade ett schablonmässigt inkuransavdrag. Enligt Revisorsinspektionens mening förelåg det en förhöjd revisionsrisk i värderingen av varulagret av flera skäl, bl.a. den kraftigt sjunkande omsättningshastigheten och omsättningen, företagsledarens ställning, bolagets kreditvillkor kopplade till värderingen av varulagret och bolagets allmänna affärsutsikter. I sammanhanget ska också framhållas att en revisor som får information från en företagsledning ska bedöma den informationen med professionell skepsis. På områden där det finns risk för väsentliga fel är det särskilt viktigt att revisorn stämmer av informationen mot andra revisionsbevis. Med beaktande av den förhöjda revisionsrisk som förelåg borde A-son ha utökat sin granskning av varulagrets nettoförsäljningsvärde.

Revisorsinspektionen anser att A-son saknade tillräckliga revisionsbevis för att kunna bedöma varulagrets värde. Med hänsyn till postens storlek saknade han därmed också grund för att tillstyrka fastställande av bolagets resultat- och balansräkningar. Genom att ändå göra det har han åsidosatt god revisionssed.

3 Väsentlig osäkerhetsfaktor avseende antagandet om fortsatt drift

A-son har i ett dokument betecknat Revisionsstrategi noterat att antagandet om fortsatt drift antas gälla och att det inte fanns några tecken på motsatsen.

I en intern promemoria har A-son noterat att bolaget var hårt pressat likviditetsmässigt, att skatter och avgifter regelmässigt hade betalats för sent och att bolaget hade väsentliga förfallna leverantörsskulder. Hans sammanfattande kommentar var att bolaget var i en djup likviditetskris och att bolaget var helt beroende av ytterligare krediter. Utfallet av tvisten med banken var troligen helt avgörande för bolagets överlevnad.

Av ett avtal mellan bolaget och dess hyresvärd C-bolaget daterat den 23 oktober 2015 framgår att bolaget underlåtit att erlægga hyra för andra och tredje kvartalen 2015 och att hyresvärdens fordran på förfallen hyra uppgick till 3,4 mnkr. I avtalet bestämdes bl.a. att bolaget genom en betalningsplan skulle betala de förfallna skulderna genom sex delbetalningar under juli–december 2016.

Av ett annat avtal, tecknat mellan bolaget och leverantören Z-bolaget och daterat den 1 december 2015, framgår att bolaget hade beställt cyklar och att leveranserna hade varit försenade vilket orsakat bolaget skada. Det hade även varit kvalitetsbrister i leveranserna. På grund av detta hade bolaget varit sent med betalningar. I avtalet överenskomms att reglera bolagets skuld. Av ett e-postmeddelande den 16 februari 2016 från företrädare för Z-bolaget till företagsledaren framgår att Z-bolaget bekräftar att Z-bolaget hade krediterat alla utestående fakturor i december 2015, förutom två fakturor om tillsammans ca 92 000 USD som bolaget skulle betala senast den 19 februari 2016.

Av ett planeringsdokument, benämnt Revisionsstrategi och daterat den 15 december 2015, framgår att bolaget inte hade kunnat bedriva verksamheten eftersom leverantörer inte tagit beställningar, främst därför att det inte gick att kreditförsäkra leveranserna av cyklar.

A-son har uppgett följande.

Det fanns inget beslut om avveckling av verksamheten. Redan på denna grund var det korrekt att upprätta årsredovisningen utifrån antagandet att fortsatt drift var uppfyllt. Frågan gällde därför närmast om ytterligare upplysningar om eventuell osäkerhet behövde lämnas i årsredovisningen.

Sedan tvisten om förlängning av krediter började under hösten 2014, och med anledning av den minskning av krediter som skedde under det året, hade bolaget en ansträngd likviditet. Situationen under år 2015, med den konkursansökan som gjordes i april 2015 och därpå den följande process som inte avslutades förrän i juli 2015 när Högsta domstolen beslutade att inte bevilja prövningstillstånd, gjorde i praktiken att högsäsongen blev förstörd genom att det inte gick att finansiera eller kreditförsäkra produktionen. De utländska leverantörerna kunde helt enkelt inte göra affärer med företag p.g.a. avsaknaden av kreditrating. Detta i kombination med hans andra iakttagelser gjorde att han i en intern promemoria listade ett antal faktorer som gjorde

att det kunde föreligga osäkerhet om fortsatt drift. Detta gjordes i ett tidigt skede av revisionen. Samtidigt fanns det faktorer som talade för fortsatt drift, bolaget hade t.ex. klarat den mycket besvärliga situationen under år 2015 med överhängande konkurshot, indragna krediter m.m.

Bedömningen av fortsatt drift avser en framtidsbedömning, och den viktigaste faktorn var om bolaget skulle få igång någon produktion inför säsongen 2016. Sedan situationen med hotet om konkursansökan slutligen hade undanröjts, återfick bolaget en hög kreditrating. Under senhösten 2015 vidtogs dessutom en rad åtgärder för att få igång produktionen. Det fanns vid revisionstillfället lagda ordrar som säkerställde avsättning av en betydande del av den produktion som planerades.

Av särskild vikt var här de förhandlingar som fördes med Z-bolaget, som var en av bolagets viktigaste underleverantörer och svarade för tillverkning av en stor del av de cyklar som bolaget sålde. Sedan tidigare förelåg en tvist med Z-bolaget avseende vissa kvalitetsbrister bakåt i tiden och leveransförseningar. Efter att konkurshotet definitivt undanröjts fördes omfattande diskussioner med Z-bolaget om att få igång produktionen inför säsongen 2016 och avsikten var att Z-bolaget skulle vara huvudleverantör. Det fanns samtidigt en del oreglerade leverantörsskulder från tidigare år beroende på nämnda tvist. De båda bolagen träffade ett avtal om reglering av gamla fordringar och därmed avslutades tvisten med en förlikning i januari 2016 där en betydande del av leverantörsskulden skrevs bort, vilket bidrog till finansieringen. Samtidigt träffades en överenskommelse om att Z-bolaget skulle svara för produktionen under år 2016. Som framgår av förvaltarberättelsen reglerade bolaget i april 2016 skulden i enlighet med överenskommelsen. Förutom avtalet finns det ett e-postmeddelande i hans dokumentation som bekräftar beloppen i överenskommelsen vad avser det krediterade beloppet.

En överenskommelse hade också träffats med hyresvärden för bolagets centrallager, C-bolaget, som var den andra stora fordringsägaren som bolaget hade stora förfallna skulder till. Överenskommelsen, som slöts i oktober 2015, innefattade ett avtal om tillfällig nedsättning av hyran och en amorteringsplan av de oreglerade hyrorna för andra och tredje kvartalet 2015. Såvitt revisionsteamet kunde konstatera under revisionen följde bolaget betalningsplanen och amorteringen av hyror skulle kunna ske enligt likviditetsprognoser.

Dessa två överenskommelser var viktiga för att säkerställa produktionen och innebar dessutom att skulderna minskade och att likviditetsprognosen förbättrades genom att betalningar senarelades.

Parallellt med detta fördes diskussioner med andra banker. Dessa diskussioner tydde på att bolaget skulle få en ny huvudbank som var beredd att finansiera verksamheten. Detta var för övrigt ett skäl till att årsredovisningen färdigställdes tidigt. Det fanns också möjligheter att refinansiera inom företagsgruppen och erhålla ytterligare tillskott från ägare (även om detta inte var nödvändigt i de prognoser som förelåg).

Vid internationella inköp är det kutym att leveranser av cyklar kreditförsäkras av leverantörerna i Asien. Noteringen i revisionsdokumentationen angående kreditförsäkring förklarade varför det hade varit svårt att få till leveranser under år 2015. När noteringen gjordes var konkursen undanröjd, men det fanns ännu ingen överenskommelse med huvudleverantören. Denna överenskommelse var klar när årsredovisningen färdigställdes. Enligt hans bedömning hade då det sista hindret för att få igång produktionen inför säsongen 2016 undanröjts. Frågan var därmed överspelad när revisionsberättelsen lämnades. Såvitt han känner till förändrades inte denna situation fram till konkursen. Istället var det en helt annan faktor som gjorde att bolaget försattes i konkurs. Ett oförutsett problem dök upp till följd av konkursansökan under år 2015, nämligen att det visade sig att det inte gick att kreditförsäkra leveranserna av cyklar. Därmed riskerade företaget ånyo att stå utan leverans inför säsongen 2016. Detta berodde i sin tur på bolagets äldre internationella kreditrating. Av denna framgick att konkursansökan lämnats in, vilket förhindrade återförsäkringsbolagen att teckna försäkringar.

Förvaltningsberättelsen utarbetades av bolagets advokat. Det framgår tydligt att det fanns en tvist till följd av uppsagda krediter och att banken gjorde gällande att samtliga krediter var förfallna till betalning, vilket i hans mening klart beskrev osäkerhetsfaktorn. Möjligen kunde bolaget något tydligare ha beskrivit de alternativ till finansiering som förelåg och vilka alternativ som fanns vid en för bolaget ogynnsam utgång i tvisten med banken. Bolagets motkrav avsåg den skada det ansåg att banken hade åsamkat bolaget i och med sin konkursansökan på oriktiga grunder. Bolaget menade att det var uppenbart för banken att det inte förelåg en klar och

förfallen skuld, vilket är en förutsättning för att en konkursansökan ska beviljas. I sakfrågan fick bolaget rätt genom alla instanser.

Som framgått ovan övervägdes inte reservation rörande frågan om fortsatt drift till följd av de redovisningsregler som företaget tillämpade. Däremot övervägdes en upplysning av särskild betydelse. Av de skäl som har redovisats ovan i kombination med informationen i förvaltningsberättelsen ledde en samlad bedömning fram till slutsatsen att den osäkerhet som förelåg inte var betydande och att en upplysning av särskild betydelse därför inte behövde lämnas.

Revisorsinspektionen gör följande bedömning.

I 2 kap. 4 § årsredovisningslagen anges ett antal grundläggande redovisningsprinciper. En av dessa är principen om fortsatt drift. Enligt ISA 570 *Fortsatt drift* p. 6 ska revisorn inhämta tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis för att bedöma om det är riktigt av styrelsen att använda antagandet om fortsatt drift. Ett företag som tillämpar K2 kan bara avvika från antagandet om fortsatt drift om ett beslut om avveckling av verksamheten har fattats senast när årsredovisningen upprättas.

Enligt ISA 570 p. 18 ska revisorn även, med grund i inhämtade revisionsbevis, bedöma om det finns någon väsentlig osäkerhetsfaktor som avser sådana händelser eller förhållanden som kan leda till betydande tvivel om företagets förmåga att fortsätta verksamheten.³

Om revisorn anser att det är riktigt att använda antagandet om fortsatt drift, men bedömer att det finns en väsentlig osäkerhetsfaktor som kan leda till betydande tvivel om den fortsatta driften, och detta beskrivs på ett tillräckligt tydligt sätt i årsredovisningen, ska revisorn enligt ISA 570 p. 22 upplysa om förhållandet i revisionsberättelsen under rubriken ”Väsentlig osäkerhetsfaktor avseende antagandet om fortsatt drift”.⁴

Om årsredovisningen inte beskriver – eller inte beskriver tillräckligt tydligt – att det finns en väsentlig osäkerhetsfaktor som kan leda till betydande tvivel, ska revisorn enligt

---

³ Motsvarande bestämmelse fanns vid tiden för A-sons granskning i p. 17 samma ISA.

⁴ Vid tidpunkten för A-sons granskning skulle revisionsberättelsen innehålla ett stycke med en upplysning av särskild betydelse. Detta framgick av p. 19 samma ISA.

ISA 570 p. 23 uttala sig med reservation eller avvikande mening om årsredovisningen. Om uttalandet ska lämnas med reservation eller med avvikande mening beror på om ledningen har lämnat upplysningar i årsredovisningen och i så fall hur fullständiga/tydliga dessa är.⁵

Av bolagets årsredovisning kan inte utläsas annat än att bolaget förutsattes fortsätta sin verksamhet. I förvaltningsberättelsen lämnades information om tvisten med banken. A-son har bedömt att den information som lämnades i förvaltningsberättelsen var ändamålsenlig. Hans revisionsberättelse lämnades utan modifiering, upplysning eller anmärkning.

Enligt Revisorsinspektionens mening framgår det av utredningen att det förelåg ett antal faktorer, kopplade till likviditet, förfallna skulder, kreditförsäkring och finansiering, som ingav betydande tvivel om bolagets förmåga att fortsätta sin verksamhet. De av A-son redovisade omständigheterna och av bolaget vidtagna motåtgärderna, avseende nyss nämnda förhållanden, kan inte anses ha neutraliserat detta. Han skulle därför ha tagit in ett separat avsnitt under rubriken Väsentlig osäkerhetsfaktor avseende antagandet om fortsatt drift i revisionsberättelsen i enlighet med ISA 570 p. 22 eller ha utformat revisionsberättelsen i enlighet med p. 23. Genom att inte göra det har han åsidosatt god revisionssed.

4 Revisorsinspektionens sammanfattande bedömning och val av disciplinär åtgärd

Revisorsinspektionen har funnit flera brister i A-sons revisionsarbete. Han saknade tillräckliga revisionsbevis för att kunna bedöma redovisat värde av varulager, och med hänsyn till att det var fråga om en väsentlig balanspost saknade han därmed också grund för att tillstyrka fastställande av bolagets resultat- och balansräkningar. Vidare har han underlåtit att utforma sin revisionsberättelse med beaktande av den osäkerhet som förelåg i fråga om bolagets förmåga att fortsätta sin verksamhet.

A-son har i ovan nämnda avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor och ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. Det som läggs honom till last är allvarligt, särskilt

---

⁵ Motsvarande bestämmelse fanns vid tidpunkten för A-sons granskning i p. 20 samma ISA.

med hänsyn till att han har tillstyrkt fastställande av resultat- och balansräkningarna utan att ha grund för det. Han ska därför, med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883), ges en varning.

Ärendet har avgjorts av Revisorsinspektionen genom Tillsynsnämnden för revisorer. I beslutet har deltagit justitierådet Sten Andersson, ordförande, kammarrättslagmannen Christina Eng, vice ordförande, auktoriserade revisorn Maria Danckler, auktoriserade revisorn Magnus Fredmer, advokaten Michael Frie, redovisningsexperten Claes Norberg och lektorn Jessica Östberg. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt revisionsdirektören Sören Bergner samt avdelningsdirektören Philip Lagerling, som har föredragit ärendet, varit närvarande.

Sten Andersson

Philip Lagerling

Hur man överklagar, se bilaga.